

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Sa/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200801
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8020200801.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a sudcov JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v právnej veci žalobkyne A. G. E. B., B. so sídlom X., proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 21. októbra 2020 Č. j.: OU-PO-X na základe podanej správnej žaloby takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov Č. j.: OU-PO-X zo dňa 21. októbra 2020 a rozhodnutie Okresného úradu D., odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií Číslo: OU-D.-X.-XXXX/XXXXXX zo dňa 09. marca 2020 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobkyni p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Závery správnych orgánov

1. Žalovaný ako odvolací správny orgán príslušný na rozhodovanie podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie Okresného úradu D., odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií Číslo: OU-D.-X.-XXXX/XXXXXX zo dňa 09.03.2020 o uložení pokuty A. G. E. B. s miestom podnikania: X. 3, XXX XX D., ako prevádzkovateľovi osobného motorového vozidla, kat. M1, zn. K., obchodný názov: F., ev. č. D VIN: A vo výške 150 eur v súlade s ustanovením § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. za to, že porušila povinnosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., keď nezabezpečila, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty D1, 415,6 km, smer PP, vozidlom dňa 01.02.2018 v čase o 07:55:17 hod. bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky, čím sa dopustila správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. mení tak, že vo výroku napadnutého rozhodnutia formuláciu: „Dňa 01.02.2018 v čase o 07:55:17 hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 415,6 km, smer PP, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky“, nahrádza takto: „nezabezpečil, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty D1, 415,6 km, smer PP, vozidlom dňa 01.02.2018 v čase o 07:55:17 hod. bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky“.

V ostatnom sa rozhodnutie č. OU-HE-X.-XXXX/XXXXXX zo dňa 09.03.2020 potvrdzuje a predmetné odvolanie zo dňa 29.04.2020 zamietá.

2. Výrok rozhodnutia odôvodnil žalovaný tým, že Národná diaľničná spoločnosť, a.s. v Zázname o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“)

uviedla, že prevádzkovateľ motorového vozidla do 3,5 t, ev. č. D nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím porušil povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty vozidlom bola uhradená diaľničná známka a tým sa dopustil správneho deliktu. Podľa Záznamu č. XXXXXXXXX k porušeniu vyššie uvedenej povinnosti došlo dňa 01.02.2018 o 07:55:17 hod. na ceste D1, 415,6 km, smer PP. V predmetnom zázname ide o výsledok preverky vozidla v evidencii úhrad diaľničných známok platných k dátumu a času zaznamenania prejazdu vozidla kontrolným zariadením. Súčasťou predmetného záznamu je plnoformátová prehľadová fotografia vozidla a evidenčného čísla vozidla.

3. Rozkazom pod č. OU-D.-X.-XXXX/XXXXXX zo dňa 17.10.2019 Okresný úrad D., odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií uložil A.. G. E., B., ako prevádzkovateľovi vozidla podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona za správny delikt pokutu vo výške 150 eur. V odôvodnení uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal zo získaného dôkazu porušenia povinnosti, ktorým je Záznam o vykonaní kontroly č. XXXXXXXXX a fotografia vyhotovené dňa 02.02.2018 v čase o 02:13:32 hod.

Proti rozkazu zo dňa 17.10.2019 podala účastníčka konania odpor zo dňa 28.10.2019, v ktorom uviedla, že diaľničnú známku uhradila 29.01.2018 na účet Národnej diaľničnej spoločnosti a platila do 31.01.2019. K odporu priložila aj objednávku diaľničných známok na vozidlo ev. č. D i ev. č. D pričom platnosť diaľničnej známky je uvedená od 02.02.2018 do 31.01.2019.

4. V rámci predmetného prípadu požiadal prvostupňový orgán Národnú diaľničnú spoločnosť, a.s. o súčinnosť, ktorá vzhľadom na uvedené reagovala nasledovným vyjadrením z 12.11.2019: „Prevádzkovateľ vozidla s ev. č. D nespĺňal v čase výkonu kontroly dodržiavania povinnosti prevádzkovateľa vozidla alebo jazdnej súpravy podmienky úhrady diaľničnej známky podľa § 4 zákona. Kontrolou v rámci Centrálnej evidencie úhrad diaľničných známok, Služby výberu a evidencie úhrady diaľničných známok za užívanie vymedzených úsekov ciest SR bolo zistené, že vozidlo s ev. č. D nemalo v čase výkonu kontroly 01.02.2018 uhradenú platnú elektronickú diaľničnú známku. Vozidlo s predmetným evidenčným číslom malo uhradenú diaľničnú známku s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019.“ Ďalej NDS, a.s. uviedla, že diaľničná známka pre vozidlo ev. č. D bola objednaná 29.01.2018 s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019. Prevádzkovateľ vozidla zvolil nákup diaľničnej známky spôsobom objednávka, úhrada bankovým prevodom. Peňažné prostriedky za úhradu diaľničnej známky musia byť pripísané na účet správcu výberu úhrady diaľničnej známky najneskôr 4 pracovné dni pred začiatkom platnosti diaľničnej známky, preto dátum začiatku platnosti diaľničnej známky môžete nastaviť najskôr o 4 pracovné dni nasledujúce po dnešnom dni. Z uvedeného vyplýva, že zákazník bol upozornený na platnosť diaľničnej známky.

Z potvrdenia o úhrade diaľničnej známky faktúra č. XXXXXXXXXXXX je uvedené: „Platnosť diaľničnej známky od 02.02.2018 do 31.01.2019 pre vozidlo ev. č. D Účastníčka bola listom predvolaná na prejednanie deliktu, ktorá sa vyjadrila v liste z 02.12.2019, že z dôvodu práceneschopnosti a následnej kúpeľnej liečby si prevzala po uplynutí termínu predvolania. V nadväznosti na vyššie uvedené prvostupňový orgán listom z 03.12.2019 predvolal účastníčku konania na 19.12.2019 za účelom prejednanie správneho deliktu a požiadal odvolací orgán o predĺženie lehoty na rozhodnutie. V rámci zápisnice zo dňa 19.12.2019 účastníčka konania uviedla, že má za to, že odo dňa zaplatenia DZ mohla užívať vymedzené úseky ciest. Odvolací orgán po vyhovení žiadosti predĺžil lehotu na rozhodnutie, ktorý vydal rozhodnutie dňa 09.03.2020 a uložil A.. G. E., B. pokutu vo výške 150 eur za to, že sa ako prevádzkovateľ vozidla ev. č. D dopustil spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. tým, že dňa 01.02.2018 v čase o 07:55:17 hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 415,6 km, smer PP, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. V odôvodnení tohto rozhodnutia správny orgán uviedol, že účastník konania mal možnosť kontrolovať platnosť diaľničnej známky prostredníctvom predmetnej zjednodušenej faktúry, ktorá je dôkazom toho, že diaľničná známka začala platiť dňa 02.02.2018. Ďalej prvostupňový správny orgán uviedol, že na základe predložených dokumentov mal preukázané, že diaľničná známka na motorové vozidlo s evidenčným číslom bola uhradená 29.01.2018, ale formou objednávky, kde platnosť známky začala o 4 dni, t. j. 02.02.2018. V čase spáchania správneho deliktu dňa 01.02.2018 vozidlom s ev. č. D nemalo uhradenú diaľničnú známku. Ďalej prvostupňový orgán v odôvodnení uviedol, že pri ukladaní pokuty prihliadal na všetky okolnosti, tak na osobu ako aj na skutok a uložil pokutu na dolnej hranici.

5. Proti rozhodnutia podala účastníčka konania odvolanie, v ktorom uviedla, že predloženými listinnými dôkazmi preukázala, že diaľničnú známku s ročnou platnosťou na rok 2018 zakúpila na dve motorové vozidlá, jedným z nich bolo motorové vozidlo s ev. č. D ešte pred skončením doby platnosti diaľničnej známky zakúpenej na rok 2017 platnej do 31.01.2018 a to elektronicky dňa 29.01.2018. Vyššie uvedené

nevylučuje fakt, že aj keď účastník konania uhradil diaľničnú známku na vozidlo ev. č. D dňa 29.01.2018, jej platnosť bola nastavená až od 02.02.2018. Vzhľadom na uvedené sa dňa 01.02.2018 porušením povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona ako účastníčka konania a prevádzkovateľ vozidla dopustila správneho deliktu v zmysle § 10a ods. 1 zákona. Účastníčka konania v rámci odvolania poukázala na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona s tým, že diaľničná známka s ročnou platnosťou je platná od 01. januára príslušného kalendárneho roka do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka, predmetné ustanovenie zakotvilo maximálny rozsah platnej ročnej diaľničnej známky, no platnosť ročnej diaľničnej známky nie je automaticky viazaná na 01. január, relevantné sú údaje uvedené pri jej platnosti. V predmetnom odvolaní účastníčka konania podotkla, že správny orgán teda sám konštatuje, že mal za preukázané, že diaľničnú známku uhradila už 29.01.2018, napriek tomu jej kladie za vinu, že dňa 01.02.2018 nemala uhradenú diaľničnú známku. To, že účastník konania uhradil diaľničnú známku predtým, ako užíval spoplatnený vymedzený úsek cesty, neznamena, že ju mal aj platnú. Diaľničná známka pre vozidlo ev. č. D bola platná až od 02.02.2018, o čom svedčí aj potvrdenie o úhrade diaľničnej známky faktúra č. XXXXXXXXXXXX. Aj v objednávke diaľničných známok sa uvádza platnosť diaľničnej známky pre vozidlo ev. č. D od 02.02.2018 do 31.01.2019. Čo sa týka ďalších tvrdení účastníka konania, odvolací orgán odkázal na vyššie uvedené argumenty.

6. Prvostupňový správny orgán predložil v zákonom stanovenej lehote predmetné odvolanie, o ktorom nerozhodol sám, odvolaciemu orgánu, v rámci ktorého odvolacieho konania uviedol, že účastník konania sa správneho deliktu dopustil a predmetné potvrdenie o úhrade diaľničnej známky nie je dôkazom, ktoré by vyvrátilo zistenie zdokumentované Záznamom č. XXXXXXXXXXX o vykonaní kontroly. Prevádzkovateľ vozidla podľa žalovaného je povinný zabezpečiť, aby pri využívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky (§ 4 ods. 2 zákona) a správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2. V súlade s § 10a ods. 2 zákona sa za správny delikt podľa odseku 1 uloží pokuta vo výške od 150 do 500 eur.

A.. G. E., B. bola ako prevádzkovateľ vozidla ev. č. D povinná podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty predmetným vozidlom dňa 01.02.2018 bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Keďže sa tak nestalo, A.. G. E., B. sa dopustila správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Odvolací orgán s poukazaním na ustanovenie § 10a ods. 2 zákona dodáva, že prvostupňový orgán uložil účastníkovi konania za správny delikt najnižšie možnú zákonom stanovenú lehotu.

V závere rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní zistil, že prvostupňový správny orgán nesprávne formuloval, že prevádzkovateľ vozidla sa dopustil správneho deliktu užívaním vymedzeného úseku cesty vozidlom bez úhrady diaľničnej známky namiesto toho, aby uviedol, že prevádzkovateľ vozidla sa správneho deliktu dopustil tým, že nezabezpečil, aby pri užívaní vymedzeného úseku cestu vozidlom bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Vzhľadom k tomu čiastočne zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, čo uviedol vo výroku rozhodnutia. Okresný úrad ako odvolací orgán rozhodol tak, ako bolo uvedené vo výrokovvej časti, pričom sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu.

II.

Žalobné dôvody

7. Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného a aj prvostupňového rozhodnutia Okresného úradu D., odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, zo 09.03.2020 a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie ako aj priznania trov konania voči žalovanému.

V žalobe poukazuje žalobkyňa na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, voči ktorému podala odpor, ktorý odôvodnila tým, že diaľničnú známku s ročnou platnosťou zakúpila na dve motorové vozidlá s časovým predstihom pred skončením doby platnosti diaľničných známok zakúpených na rok 2018, platných do 31.01.2018 a to elektronicky dňa 29.01.2018. Ešte v ten deň na e-mailovú adresu bolo jej doručené potvrdenie, v ktorom bolo uvedené, že úhrada diaľničných známok bude v rámci centrálnej evidencie úhrad diaľničných známok zrealizovaná výlučne až na základe zaplatenia sumy uvedenej v objednávke diaľničných známok do uvedeného dátumu splatnosti s príslušným variabilným symbolom a doklad uhradenie o úhrade diaľničnej známky faktúra bude doručený až okamihom pripísania platby na účet správcu výberu úhrady diaľničnej známky. Dátum splatnosti bol v objednávke uvedený 29.01.2018

a v tento deň bezhotovostným prevodom z účtu zaplatila sumu 100 eur za dve diaľničné známky s ročnou platnosťou.

Správny orgán po tom ako predvolal žalobkyňu ako účastníčku konania rozhodol rozhodnutím zo dňa 09.03.2020 o tom, že spáchala ako účastníčka konania správny delikt a uložil jej pokutu vo výške 150 eur, voči ktorému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím dňa 21.10.2020, ktorým rozhodnutie okresného úradu zmenil vo výroku tak, že nahradil pôvodný text tým, že nezabezpečil u prevádzkovateľa, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty D1, 415,6 km, smer PP, vozidlom dňa 01.02.2018 v čase 07:55:17 hod. bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. V ostatnom rozhodnutí potvrdila a odvolanie účastníčky konania zamietol.

8. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že Národná diaľničná spoločnosť, a.s. v zázname o vykonaní kontroly dodržiavania podľa zákona uviedla, že prevádzkovateľ motorového vozidla ev. č. D. nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím sa dopustil správneho deliktu. Žalovaný okrem iného citoval vyjadrenie Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. zo dňa 12.11.2019, v ktorom sa uvádza, že kontrolou v rámci centrálnej evidencie úhrady diaľničných známok Služby výberu a evidencie úhrady diaľničných známok za užívanie vymedzených úsekov ciest sa zistilo, že vozidlo s ev. č. D nemalo v čase výkonu kontroly dňa 01.02.2018 uhradenú platnú elektronickú diaľničnú známku. Vozidlo s predmetným evidenčným číslom malo uhradenú diaľničnú známku s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019. Čo sa týka diaľničnej známky s ročnou platnosťou, v prípade jej úhrady v rámci kalendárneho roka, je platná odo dňa úhrady diaľničnej známky do 31.01. nasledujúceho kalendárneho roka. Žalobkyňa poukazuje v žalobe na to, že predložila v rámci odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu aj súdu notifikáciu o expirácii diaľničnej známky pre vozidlo s ev. č. D ktorá preukazuje, že uvedené vozidlo malo platnú diaľničnú známku do 31.01.2018 vrátane. S časovým predstihom ešte pred uplynutím doby platnosti diaľničnej známky dňa 29.01.2018 žalobkyňa zakúpila diaľničnú známku s ročnou platnosťou na rok 2018 na motorové vozidlo ev. č. D za ktorú zaplatila bezhotovostným prevodom z účtu dňa 29.01.2018, čo preukazuje Potvrdením o zrealizovaní transakcie VÚB banky. V Potvrdení o úhrade diaľničnej známky, faktúra č. XXXXXXXXXX, ktorá jej bola doručená 30.01.2018, je uvedený dátum dodania 29.01.2018. Zo žiadneho ustanovenia zákona ani VOP nevyplýva, že Národná diaľničná spoločnosť, a.s. môže odložiť platnosť diaľničnej známky o 4 dni po jej úhrade.

9. V Potvrdení o úhrade objednávky diaľničných známok zo dňa 29.01.2018, ktoré žalobkyňa predložila správneho orgánu, nie je žiadna informácia alebo upozornenie, že platnosť diaľničnej známky nastane až o 4 dni po úhrade známky. V texte potvrdenia objednávky je uvedené: „Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností uvádza, že úhrada Vami špecifikovaných diaľničných známok bude v rámci Centrálnej evidencie úhrad diaľničných známok zrealizovaná výlučne až na základe Vášho zaplatenia sumy uvedenej v objednávke diaľničných známok do uvedeného dátumu splatnosti diaľničných známok s príslušným variabilným symbolom, a teda doklad Potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, faktúra Vám bude doručený až okamihom pripísania Vašej platby na účet správcu výberu úhrady diaľničnej známky uvedenej v objednávke diaľničných známok.“

Na účet správcu výberu úhrady bola jej úhrada za diaľničnú známku pripísaná dňa 30.01.2018. Až po vykonaní úhrady z jej účtu na účet Národnej diaľničnej spoločnosti jej dňa 30.01.2018 bola e-mailom zaslaná objednávka a to potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, v ktorých bez jej súhlasu bola uvedená platnosť diaľničnej známky od 02.02.2018. Keďže žalobkyňa za diaľničnú známku riadne zaplatila, jej úhrada bola pripísaná na účet Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., riadila sa ustanovením § 3 ods. 1 zákona a čl. 4 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok: „Diaľničná známka s ročnou platnosťou v prípade jej úhrady v rámci kalendárneho roka je platná odo dňa úhrady diaľničnej známky (vrátane) do dňa 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka.“

10. Zo žiadneho ustanovenia zákona, Všeobecných obchodných podmienok ani e-mailu, ktorý jej bol zaslaný po úhrade známky dňa 29.01.2018 nevyplývalo, že platnosť diaľničnej známky nastane až o 4 dni. Žalovaný uviedol v napadnutom rozhodnutí, že aj keď účastník konania uhradil diaľničnú známku na vozidlo ev. č. D. dňa 29.01.2018, jej platnosť bola nastavená až od 02.02.2018. Žalovaný však podľa žalobkyne žiadnym spôsobom neobjasnil, z akého ustanovenia iného právneho predpisu alebo Všeobecných obchodných podmienok vyplýva oprávnenie správcu výberu úhrady diaľničnej známky „nastaviť“ platnosť diaľničnej známky až o 4 dni po jej zaplatení. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vyjadrenia Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. vyplýva, že ona ako prevádzkovateľ vozidla zvolila nákup diaľničnej známky spôsobom objednávka, úhrada bankovým prevodom a v

tom prípade je zákazník upozornený následným hlásením. Peňažné prostriedky za úhradu diaľničnej známky musia byť pripísané na účet správcu výberu úhrad diaľničnej známky najneskôr 4 pracovné dni pred začiatkom platnosti diaľničnej známky. Z uvedeného vyplýva, že zákazník bol upozornený na platnosť diaľničnej známky. V správnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa predložila e-mailové správy, ktoré jej boli Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. doručené, v žiadnej z nich nie je upozornenie o odložení platnosti diaľničnej známky. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31.01.2011 sp. zn.: 5Sžo/81/2010.

11. Ďalej v žalobe argumentovala tým, že správny delikt vo všeobecnosti nemá legálnu definíciu, avšak právna teória ho definuje ako protiprávne konanie zodpovednej osoby, ktorého znaky sú uvedené v zákone a s ktorými zákon spája hrozbu sankcií trestnej povahy ukladanej v rámci výkonu verejnej správy. Pri správnom trestaní, pod ktoré možno subsumovať aj vyvodzovanie deliktuálnej zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov, je potrebné primerane uplatňovať aj trestnoprávne štandardy, ktorých relevanciu je možné odvodiť aj z ustanovení Správneho súdneho poriadku, kedy zákonodarca v § 195 ustanovil výnimku z obmedzenia rozsahu súdneho prieskumu tak, že: „Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak... c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, d/ ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania.“ V danom prípade žalobkyňa zdôraznila, že je potrebné prihliadať na východiskovú trestnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege. Táto zásada sama o sebe vyplýva z čl. 49 Ústavy SR. Zároveň poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 476/2016 zo 17.01.2018 ako aj na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva. Zároveň poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn.: 3Asan/34/2019 zo dňa 25.03.2020.

12. Žalobkyňa v žalobe ďalej poukázala na to, že predloženými listinnými dôkazmi preukázala, že diaľničnú známku zaplatila dňa 29.01.2018, na účet Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. bola platba pripísaná dňa 30.01.2018, a preto si myslí, že nenaplnila objektívnu stránku skutkovej podstaty správneho deliktu podľa §10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Chráneným záujmom podľa žalobkyne predmetného správneho deliktu je ekonomický záujem Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. za užívanie vymedzených úsekov ciest. Zo skutkového stavu vyplýva, že tento záujem jej konaním nebol porušený, lebo za diaľničnú známku zaplatila a to ešte pred skončením platnosti diaľničnej známky za predchádzajúci rok, ktorá platila až do 31.01. nasledujúceho roka, teda do 31.01.2018. Dňa 29.01.2018 zaplatila za diaľničnú známku s ročnou platnosťou na rok 2018 a od 30.01.2018 Národná diaľničná spoločnosť, a.s. už disponovala jej poukázanou sumou za diaľničnú známku na rok 2018. Preto má za to, že je potrebné pri hodnotení správneho deliktu brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná. Žalobkyňa uvádza, že jej konanie nebolo materiálne nebezpečné, lebo si splnila povinnosť úhrady diaľničnej známky a nebola pred úhradou diaľničnej známky upozornená, že jej platnosť nastane až o 4 dni. Až po úhrade známky 30.01.2020 (asi správne 2018) bola je mailom doručená notifikácia o hromadnej úhrade diaľničných známok, objednávka diaľničných známok a potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, faktúra č. XXXXXXXXXXXX, v ktorých je platnosť diaľničnej známky uvedená od 02.02.2018. Žalobkyňa má za to, že pri vyvodzovaní deliktu deliktuálnej zodpovednosti podľa § 10a ods. 1 zákona je potrebné zvážiť všetky skutkové okolnosti a pri ich posudzovaní treba zvoliť materiálny prístup. Keď za ročnú diaľničnú známku zaplatila, bola v dobrej viere, že môže využívať diaľnicu odo dňa zaplatenia známky, to preukazuje jej nespochybniteľnú vôľu splniť si povinnosť úhrady diaľničnej známky. Štát obdržal úhradu za diaľničnú známku a teda ho nemožno považovať za poškodeného, lebo úhrada za známku bola na účte správcu výberu ešte pred dňom, keby užívala vymedzený úsek cesty D1.

13. Dňa 21.07.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 198/2020 Z. z., ktorým sa okrem iného mení aj zákon č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov, v ktorom zmysle prechodného ustanovenia § 16e zákona sa konania o uložení pokuty začaté a právoplatne neskončené pred účinnosťou tohto zákona, dokončia podľa doterajších predpisov. Správne konanie o uložení pokuty, ktoré sa začalo pred dňom 20.07.2020, sa dokončí podľa predpisov účinných do 20.07.2020 a žalobkyňa má za to, že ustanovenie § 11 ods. 6 zákona upravujúce 60-dňovú lehotu na uloženie pokuty v rozkaznom konaní je potrebné aplikovať aj na konanie začaté do dňa 20.07.2020. Ustanovenie § 11 ods. 6 má jednoznačne charakter hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty, uplynutím ktorej zaniká právo štátu na potrestanie páchatela správneho deliktu. Nejde tu o lehotu procesnú. Konanie o správnom delikte je v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, ako aj Európskeho súdu v konaní s trestným charakterom, na ktoré

je potrebné aplikovať základné zásady a princíp trestného konania, ako aj obvinenému garantovať práva upravené v čl. 6 Európskeho dohovoru.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. S poukazom na čl. 50 ods. 6 Ústavy SR trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je pre páchatel'a priaznivejší. Pod pojmom trestnosť činu v súlade s ustálenou súdnou praxou treba rozumieť súhrn všetkých podmienok, od ktorých závisí výrok súdu o vine a treste vrátane podmienok premlčania. Vzhľadom na uvedené žiadala žalobkyňa žalobou napadnuté rozhodnutia zrušiť.

III.

Vyjadrenie žalovaného

14. K podanej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 17.02.2021 vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na skutkových a právnych okolnostiach uvádzaných v rozhodnutí navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a žalobcovi nepriznať právo na náhradu trov konania. Zároveň súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

IV.

Záver správného súdu

15. Podľa § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP), každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Správny súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania vzhľadom k tomu, že účastníci konania súhlasili s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania. Vec bola nesprávne zapísaná pod „Sa“, nakoľko ide o správny delikt rozhodoval senát.

17. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

18. Podľa § 194 ods. 1 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

19. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Podľa § 1 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších právnych predpisov, (ďalej len zákon č. 488/2013 Z.z.) tento zákon upravuje výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest (ďalej len „vymedzené úseky ciest“), práva a povinnosti užívateľov vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, pôsobnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky, výkon kontroly, zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. povinnosť úhrady diaľničnej známky má vodič vozidla alebo vodič jazdnej súpravy (ďalej len „vodič“).

22. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

23. Podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej podľa § 9 ods. 10 spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

25. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. rozkaz vydaný podľa § 11 ods. 1 má rovnaké náležitosti ako rozhodnutie, ak odsek 8 neustanovuje inak. Spolu s rozkazom sa prevádzkovateľovi vozidla zašle aj fotografia o porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 a záznam o kontrole. Rozkaz nemožno doručiť verejnou vyhláškou.

25. Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z.z. okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

26. Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z.z. včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

27. Podľa § 16e zákona č. 488/2013 Z.z. konania o uložení pokuty začaté a právoplatne neskončené pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov. Konania o správnych deliktach začaté a právoplatne neskončené pred 20. júlom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 20. júla 2020.

28. Podľa článku 50 ods. 6 Ústavy SR, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejší.

29. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

30. Predmet konania je preskúmanie postupu žalovaného a zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 21.10.2020 pod Č. j.: OU-PO-X ktorým žalovaný odmietol odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu o uložení pokuty č. OU-D.-X.-XXXX/XXXXXX zo dňa 09.03.2020 z dôvodu formálnej aplikácie, vo výroku zmenil čiastočne výrok rozhodnutia, v ostatnom rozhodnutí potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol.

31. Z administratívneho spisu mal správny súd za preukázané, že žalobkyňa tak v odpore voči rozkazu o uložení pokuty, ako následne v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu predložila listinné dôkazy o tom, že za diaľničnú známku previedla úhradu formou bezhotovostného prevodu zo svojho účtu dňa 29.01.2018, čo bolo preukázané aj potvrdením o zrealizovaní transakcie VÚB banky. V potvrdení o úhrade diaľničnej známky faktúre č. XXXXXXXXXXX, ktorá jej bola doručená 30.01.2018, je uvedený dátum dodania 29.01.2018.

32. Správny súd rovnako ako žalobkyňa argumentoval tým, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 488/2013 Z. z. ani zo Všeobecných podmienok nevyplýva, že Národná diaľničná spoločnosť, a.s. môže odložiť platnosť diaľničnej známky o 4 dni po jej úhrade. Tak z potvrdenia o prijatí objednávky diaľničných známok zo dňa 29.01.2018, ktoré žalobkyňa predložila správnomu orgánu, ani zo žiadnych informácií alebo upozornenia nevyplýva, že táto platnosť diaľničnej známky nastane až o 4 dni po úhrade diaľničnej známky. V texte, okrem iného aj v objednávke je uvedené, že: „Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností uvádzame, že úhrada Vami špecifikovaných diaľničných známok bude v rámci Centrálny evidencie úhrady diaľničných známok zrealizované výlučne až na základe Vášho zaplatenia sumy uvedenej v objednávke diaľničných známok do uvedeného dátumu splatnosti diaľničných známok s

príslušným variabilným symbolom, a teda doklad k potvrdeniu o úhrade diaľničnej známky, faktúra Vám bude doručený až okamihom pripísania Vašej platby na účet správcu výberu úhrady diaľničnej známky uvedený v objednávke diaľničných známok.“ Faktúra bola doručená žalobkyni 29.01.2018 a táto v dobrej viere bola presvedčená, že úhrada za diaľničnú známku bola bankou prevedená a teda prebehla tak, ako mala prebehnúť 29.01.2018. Až po vykonaní úhrady z jej účtu na účet Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. jej doručila mailom 30.01.2018 objednávku Národná diaľničná spoločnosť, a.s. a potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, v ktorých bez jej súhlasu bola uvedená platnosť diaľničnej známky až od 02.02.2018. K tomuto došlo až následne potom, čo 29.01.2018 bolo potvrdené, že za diaľničnú známku žalobkyňa patričnú sumu 50 eur na rok zaplatila, teda splnila si povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2 zákona.

33. Správne žalobkyňa poukazuje na ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. ako aj na čl. 4 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok, v ktorých sa hovorí, že diaľničná známka s ročnou platnosťou v prípade jej úhrady v rámci kalendárneho roka je platná odo dňa úhrady diaľničnej známky (vrátane) do 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka. Tak zo Všeobecných obchodných podmienok, ani zo zákona, konkrétne z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona nevyplýva, že platnosť danej diaľničnej známky by sa mal posúvať až o 4 dni, teda tak ako to bolo následne potvrdením zo dňa 30. januára uvedené Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s. až od 02.02.2018. Uvedené nie je v zákone, ani vo Všeobecných obchodných podmienkach.

34. Čo sa týka žalobnej námietky ohľadom nadobudnutia účinnosti zákona č. 198/2020 Z. z., ktorým sa okrem iného mení aj zákon č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke v zmysle prechodného ustanovenia § 16e zákona sa konanie o uložení pokuty začaté a právoplatne neskončené pred účinnosťou tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov a správne konanie o uložení pokuty, ktoré sa začalo pred dňom 20.07.2020 sa dokončí podľa predpisov účinných do 20.07.2020.

35. S poukazom na uvedenú skutočnosť má aj správny súd za to, že správne orgány mali postupovať v zmysle príslušného prechodného ustanovenia podľa § 16e zákona a dané konanie posudzovať podľa príslušných zákonných ustanovení účinných do uvedeného dňa 20.07.2020. V napadnutom rozhodnutí preto na danú vec nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 488/2013 Z. z. účinného v čase spáchania správneho deliktu, pretože správny súd takisto ako namietala žalobkyňa považuje za potrebné vysloviť, že k spáchaniu správneho deliktu malo dôjsť tak, že prevádzkovateľ vozidla s ev. č.: D v čase, ktorý bol uvedený, užívala vymedzený úsek smerom na PP vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, čo prakticky nebolo v súlade s tým, k čomu dospeli správne orgány. V čase spáchania správneho deliktu zákon č. 488/2013 Z. z. upravoval v ustanovení § 13 ods. 6 liberačný dôvod na strane prevádzkovateľa vozidla, ktorý v prípade, ak sa preukázal opak, správny orgán bol povinný konanie o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla zastaviť.

36. Správne orgány ako aj správne súdy sú pri rozhodovaní vo veciach správneho trestania povinné aplikovať rovnaké základné zásady ako platia v trestnom práve, čo vyplýva z ustanovenia § 195 SSP. Uvedené ustanovenie však má svoj podklad jednak v Ústave Slovenskej republiky v článkoch 46-50, ako aj v medzinárodných dokumentoch, ktorými je Slovenská republika viazaná a to jednak z čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je zakotvené právo na spravodlivé súdne konanie a čl. 7 Dohovoru, ktorý obsahuje povinnosť ukladania trestov výlučne na základe zákona, pričom v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva akékoľvek verejnoprávne ustanovenie sankčnej povahy nemožno posudzovať podľa jeho označenia ale je potrebné ho posúdiť podľa obsahu a účelu, a teda aj pri postihu osôb za správne delikty je potrebné vychádzať z princípov zakotvených v predmetnom článku medzinárodnej zmluvy. Taktiež v odporúčaní Výboru ministrov Rady Európy (91) 1 o správnych sankciách sú vymedzené princípy pre vyvodzovanie administratívnoprávnej zodpovednosti pri ukladaní správnych sankcií fyzickým a právnickým osobám. Jedným z týchto základných princípov, ktoré sa musia podľa odporúčania RE (91) 1 uplatňovať v úprave administratívnoprávneho trestania, je aj zákaz retroaktivity právnych noriem, t.j. zákaz spätnej pôsobnosti zákonného ustanovenia upravujúceho zodpovednosť za správny delikt. Účelom uvedenej zásady je zabezpečiť naplnenie požiadavky právnej istoty, a teda poskytnúť záruku ochrany skoršiemu správaniu sa subjektu a možnosti predvídať právne následky takéhoto konania v budúcnosti.

37. Správny súd zo zreteľom na základnú zásadu trestania ustanovenú v článku 50 ods. 6 Ústavy SR a rozvedenú v § 2 ods. 1 Trestného zákona považuje za nevyhnutné vysloviť právny záver, že čo sa týka existencie liberačného dôvodu je žalovaný povinný vychádzať z právnej úpravy účinnej v čase spáchania

správneho deliktu, teda k 30.06.2018, keďže trestnosť činu (a teda aj zánik trestnosti) sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Pod pojmom trestnosť činu je nevyhnutné rozumieť všetky podmienky, od ktorých závisí výrok o vine a treste (napr. okolnosti vylučujúce protiprávnosť, zánik trestnosti a pod.), t. j. určenie, podľa ktorého zákona (v prípade jeho zmien) sa má trestný čin posúdiť.

38. Čo sa týka zmeny zákona č. 488/2013 Z. z., ku ktorej došlo prijatím zákona č. 198/2020 Z.z., ktoré v zmysle prechodného ustanovenia § 16e zákona sa konania o uložení pokuty začaté a právoplatne neskončené pred účinnosťou tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov. Správne konanie o uložení pokuty, ktoré sa začalo pred dňom 20.07.2020, sa dokončí podľa predpisov účinných do 20.07.2020. Z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona vyplýva jednoznačný charakter hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty, pričom uplynutím 60-dňovej lehoty na uloženie pokuty zaniká právo štátu na potrestanie páchatel'a správneho deliktu. Nejde o lehotu procesnú ale o hmotnoprávnu. Konanie o správnom delikte následne v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR ako aj Európskeho súdu je konaním s trestným charakterom, na ktoré je potrebné aplikovať základné zásady a princípy trestného konania ako aj obvinenému garantovať práva upravené v čl. 6 Európskeho dohovoru.

39. V tejto súvislosti je dôležité spomenúť princíp právnej istoty a dať do pozornosti aj princíp zákazu retroaktivity (čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 7 ods. 1 Dohovoru a v čl. 40 ods. 6 Listiny základných práv a slobôd), ktorý možno aplikovať tak pre oblasť trestného práva ako aj pre oblasť správneho a daňového práva. Z požiadavky právnej istoty jednoznačne vyplýva, že právny predpis, resp. jeho ustanovenia pôsobia iba do budúcnosti a nie do minulosti. V prípade ich spätného pôsobenia by sa narušila požiadavka na ich poznateľnosť, čím by dochádzalo k situáciám, že konanie v súlade so zákonom by na základe zmeny právnej úpravy mohlo byť dodatočne posúdené ako protiprávne konanie, čo by vplývalo na právnu istotu subjektov práva a zároveň by to narušovalo ochranu riadne nadobudnutých práv v minulosti.

40. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. Snj 84/02, ktoré skutkovo síce rieši odlišnú vec, avšak právne závery týkajúce sa aplikácie zásady zákazu retroaktivity právnych noriem v správnom trestaní sú aplikovateľné aj na predmetnú vec. Najvyšší súd v predmetnom stanovisku uvádza, že pre oblasť práva verejného, osobitne pre oblasť správneho trestania, novšia právna norma, ktorej účinky sú pre jej adresáta výhodnejšie, platí spätne aj na také prípady konania adresáta, ktoré by predchádzajúca právna úprava posudzovala prísnejšie, prípadne spôsobom pre adresáta nevýhodnejším. Za takýchto okolností nerozhoduje, že retroaktivita právnej normy nie je v nej výslovne uvedená a právne pomery adresáta právnej normy sa budú spravovať novším právnym predpisom, ak je pre neho výhodnejší. Ak však novšia právna norma obsahuje právnu úpravu, podľa ktorej by situácia bola pre jej adresáta nevýhodnejšia, platí v tomto prípade v rámci posudzovania otázok správneho trestania všeobecne platná zásada zákazu retroaktivity právnej normy. Uplatnenie tejto zásady má za následok, že orgán musí aplikovať právny predpis, ktorý je pre adresáta výhodnejší. Situácia adresáta právnej normy sa teda nemôže v dôsledku nedostatku právnej úpravy zhoršiť a v prípadoch, v ktorých nie je v zákone upravená jeho spätná účinnosť, nemôže sa správny orgán riadiť novším právnym predpisom, platným v čase jej rozhodovania, ak je nová právna úprava pre jej adresáta nevýhodnejšia.

41. Podľa § 16 zákona č. 488/2013 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

42. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

43. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania.

44. Podľa názoru správneho súdu sa správne orgány nedostatočne vysporiadali s námietkami žalobcu uvádzanými tak v odpore voči rozkazu, ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Žalobkyňa stále argumentovala tým, že diaľničnú známku na OMV zakúpila 29.01.2018 tak, ako to preukázala v správnom konaní písomnými dôkazmi. Uvedené konanie preto podľa súdu nie je

správnym deliktom tak, ako ho klasifikuje ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 448/2013 Z. z. S uvedenou námietkou sa správne orgány podľa názoru správneho súdu nedostatočne vysporiadali a vydali rozhodnutia, ktoré sa takto stali nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie a nezrozumiteľnosť.

45. Skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. znie: „Správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.“ Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona: „Prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.“ Skutkovú podstatu správneho deliktu teda upravuje § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., pričom jej objektívna stránka je vyjadrená v § 4 ods. 2. Podstatou, ku ktorej smeruje objektívna stránka je, aby prevádzkovateľ vozidla pri užívaní vymedzeného úseku ciest uhradil diaľničnú známku. Jej súčasťou však nie je povinnosť týkajúca sa akceptácie Všeobecných podmienok, ktorými si žalovaný svojvoľne upraví dobu, od kedy stanoví platnosť diaľničnej známky. To znamená, že zákon č. 488/2013 Z. z. sankcionuje, resp. považuje za správny delikt také omisívne konanie, akým je neuhradenie diaľničnej známky prevádzkovateľom vozidla pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom a teda nie určenie, od kedy považuje diaľničnú známku za riadne uhradenú.

46. Správny delikt účinne vo všeobecnosti nemá legálnu definíciu, avšak právna teória ho definuje ako protiprávne konanie zodpovedajúcej osoby, ktorého znaky sú uvedené v zákone, a s ktorými zákon spája hrozbu sankcií trestnej povahy ukladanej v rámci výkonu verejnej správy. Pri správnom trestaní, pod ktoré možno subsumovať aj vyvodzovanie deliktuálnej zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov, je potrebné primerane uplatňovať aj trestnoprávne štandardy, ktorých relevanciu je možné odvodiť aj z ustanovení SSP, kedy zákonodarca v § 195 ustanovil výnimku z obmedzenia rozsahu súdneho prieskumu tak, že: „Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak (...) c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania (...)“ V danom prípade je potrebné prihliadnuť na východiskovú trestnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege. Táto zásada sama o sebe vyplýva už z čl. 49 Ústavy SR, pričom v tomto je formulovaná s akcentom na trestné právo. Hoci ju v našich právnych predpisoch nemožno nájsť explicitne vyjadrenú aj s akcentom na oblasť správneho trestania, možno sa na ňu odvolávať per analogiam a to jednak s ohľadom na jej vymedzenie na úrovni Ústavy SR a taktiež v kontexte judikatúry Ústavného súdu SR (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 476/2016 zo dňa 17.01.2018) a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Hoci s poukazom na judikatúru NS SR možno vo všeobecnosti konštatovať, že zásada nullum crimen sine lege neplatí v oblasti správneho trestania absolútne (s dôrazom na jej integrálnu zložku nullum crimen sine lege certa), keďže v Slovenskej republike je možné postihovať za správne delikty aj na právnom základe tzv. generálnej klauzuly (napr. oblasť hospodárskej súťaže), v danom prípade je však skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. určená celkom jednoznačne a to tak, že pre jej naplnenie je podstatná absencia úhrady diaľničnej známky.

Správny súd tak vychádzajúc zo spisového materiálu konštatuje, že žalobkyňa preukázateľne realizovala úhradu diaľničnej známky a teda nenaplnila objektívnu stránku skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Z uvedeného dôvodu je potrebné vec odložiť podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 488/2013 Z. z.

47. Z uvedených dôvodov preto správny súd rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a g) Správneho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň poukázal na to, že správny orgán je podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku viazaný.

48. Správny súd dospel k uvedenému záveru na základe preskúmania administratívneho spisu ako aj napadnutých rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi a s poukazom na citovanú právnu úpravu zákona o diaľničnej známke mal za preukázané a dospel k záveru, že obidve administratívne rozhodnutia neboli vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Podľa názoru správneho súdu sa žalovaný dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými jednak v odpore voči Rozkazu zo dňa 17.10.2019, ako v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 09.03.2020, ktoré boli žalobkyňou v priebehu správneho konania vznášané a zároveň postupoval v rozpore s ustanoveniami zákona č. 488/2013 Z. z. Správny súd sa stotožnil so žalobnými námietkami v tomto smere, pretože správne orgány okrem Záznamu z 01.02.2018 neargumentovali žiadnym dôkazom, ktorý by bez akýchkoľvek

pochybností preukazoval porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 zákona žalobkyňou tak, ako jej bolo dané za vinu v rozhodnutiach.

49. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude potrebné zaoberať sa argumentáciou žalobkyne v administratívnom konaní a to s poukazom na všetky námietky podané tak voči rozkazu ako aj voči prvostupňovému rozhodnutiu a napokon aj so žalobnými námietkami, ktoré uvádzala žalobkyňa v podanej žalobe. V súčasnosti so žalobkyňou s poukazom na príslušné ustanovenia zákona bude potrebné predmetné rozhodnutie zrušiť a postupovať v súlade s platnou judikatúrou, pričom správny súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach, dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3Asan/34/019 z 25.03.2020, ktorý sa týka obdobnej veci.

50. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal ich úplnú náhradu trov žalobkyne, ktorá bola v konaní úspešná, voči žalovanému, preto mu priznaj jej náhradu. O výške priznaných trov bude rozhodnutie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

51. Toto rozhodnutie senát krajského súdu prijal v pomere 3:0 hlasov (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podanie sťažovateľa musia byť spísané advokátom.